

Slovenski čebelar in sadjerejec.

Glasilo čebelarskega in sadjerejskega društva
za Kranjsko,
sè sedežem na Jesenicah, (Gorenjsko).

*Izhaja vsaki mesec enkrat in se pošilja udom brezplačno; neudom za 1 gld. 30 kr. na leto.
Inserati in priloge računijo se po najnižji ceni. — Letnina za ude znaša samo 1 gld.
Naročuje se pri predsedništvu na Jesenicah.*

Obseg: Mrtvaški list. — Čebele na rudeči detelji. — Čebelni molj. — Povoskovanje satnikov in nerazdelivnih panjev. — Dva nova voščena sovražnika. — Pozno zoreče črešnje. — Vprašanja in odgovori. — Naši dopisi. — Opomin.

Našim čč. gg. udom naznanjamo pretužno vest, da je naš
častni član

deželni glavar vojvodine Kranjske

visokorodni gospod

Gustav grof Thurn-Valsassina-Como-Vercelli

*ritez reda železne kronc II. vrste, c. kr. ritmojster i. s., lastnik graščin Radoljica
in Stari grad na Kranjskem, Lechen in Planckenstein na Štajerskem, predsednik
c. kr. kranjski kmetijski družbi in predsednik pogozdevalni komisiji za Kras, častni
član občine na Bledu in občine v Roatah,*

dné 23. julija ob 4 $\frac{1}{2}$ uri popoldne, 52 let star, po dalji mučni
bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, v grajščini radoljski
izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb je bil v sredo 25. t. m. ob 4. uri popoldne v Radoljici.

Sveta maša za pokojnega je bila v petek dné 3. avgusta t. l.
ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

Na Jesenicah 25. julija 1888.

Predsedništvo.

Cebele na rudeči detelji.

Pogosto se sliši in zatrjuje, da čebele na rudeči detelji nič ne beró. Po nemških krajih je celo neka pravljica med ljudstvom, v kateri se pripoveduje o ljubem Bogu, o rudeči detelji in o čebeli. V tej pravljici se je detelja čebeli tako zamerila, da je čebela neče več obiskovati. Od tistega časa, pravijo, iščejo čebelarji zastoj čebele na rudeči detelji. To pravljico pa nemški listi ali prav za prav pisatelji o detelji tako radi ponavljajo, da že vsem preseda. Je pa tudi tako slabo utemeljena, da bi pazljivi otrok svoji varuhinji, ki bi mu to pripovedovala, kmalu rekel, to je gola laž, in da se ravno nasprotno včasih prav veliko čebel vidi, ko na rudeči detelji iščejo medu in cvetnega prahu. Če gremo v juliju in avgustu pri toplem vremenu na polje, kjer detelja raste in že v drugič cvete, da je namreč že enkrat pokošena bila in že v drugič zrastle (ljudje jo sploh imenujejo „nuka“ ali „vnuka“), prepričali se bomo z lastnimi očmi, da čebele tudi na rudeči detelji pridno berejo. Jaz obiskujem sedaj skoro vsak dan njive, na katerih detelja raste, da opazujem čebele, ki veselo brenče in letajo od cveta do cveta ter iščejo medu in hrane svojim mladim. Res je, da na detelji prve rasti (pomladanski detelji) nisem še nikdar dobil in videl čebel, skoro gotovo so tam medeni sokovi še premalo in sploh manj bogato razviti, kakor pa v poznem poletju, v juliju in avgustu. V resnici je tudi duh po medu v bližini deteljnega polja v spomladi precej slabejši, nego v poletju.

Nekateri trdijo, da neka mala gosenica zgornje robove cvetne cevi odjeda; drugi pa, da neka vrsta čmrljev cev prejé. Obojno to dozdeva se mi precej dvomljivo, kajti še nikdar nisem videl, akoravno prav pogosto opazujem, da bi kaka majhna gosenica lezla po deteljnem cvetju. Še manj pa, da bi ga objedala, in tudi vse cvetne cevi, v katere so medu iskajoče čebele svoje sesalne priprave utikale, dobil sem popolnoma nepoškodovane.

Če neka vrsta čmrljev posamezne cevke pregrize, o tem se ne bodem preveč prepiral, ker se kaj takega težko vidi, vendar bi se popred lahko reklo: čmrlji so popred s svojim dolgim in močnim rilecem cvetno cev razširili, predno so čebele prišle tja brat. Trdim pa, opiraje se na moja prejšnja, posebno pa vlaška mnogoštevilna in pazljiva opazovanja, da se na detelji dobé take čebele, ki samo med beró, in take, ki beró samo cvetni prah.

Čebele, ki samo med beró, spoznajo se lahko, one nemajo nič hlačice na zadnjih nožicah, letajo hitro od cveta do cveta in vrtajo le med cvetnimi cevkami v dno cvetne glavice, in srkajo tu dalje in tam manj časa medeni sok.

Da pa tam cvetno cev pregrizejo ali prebodejo, kakor se je sploh že trdilo, je neverjetno, ker v tem kratkem času kaj takega učiniti je nemogoče; popred bi se dalo trditi, da so čmrlji tam s svojimi dolgimi, sulici podobnimi rilci cev prebodli, ko bi se ne bilo opazovalo, da čmrlji vedno le zgoraj v kelihovo cev svoj rilec vtikajo, in ko bi jaz pri opazovanju takih cevi taistih ne dobil vedno nepoškodovanih. Jaz mislim tedaj, tudi dno cvetne glavice, ne samo notranje stene cevi izpuhtevajo medene sokove. Vendar je pa vsejedno mogoče, da čmrlji te cevi s svojimi špicastimi, sulicam podobnimi rilčki, za moje slabo oko nevidno, prebodejo in da tako medeni sokovi iz teh deteljnih kelhov spodaj iztečejo.

Čebele, ki samo cvetni prah nabirajo, spoznajo se še lažje in bolje. Te se ne usiljujejo, kakor prve, med cvetne cevi, temveč pomajajo svoj jeziček ali rilček vedno le zgoraj v cvetni kelih cvetne glavice, ne odletavajo potem tako hitro kakor prve na druge cvetice, temveč delajo njih kretanje med tem, ko ravnokar nabran cvetni prah iz ust v shranilnice na zadnjih nogah prenašajo in imajo skoro brez izjeme rujav deteljni cvetni prah na zadnjih nogah. Na drugih cveticah delajo ravno tako, kakor na prvih.

Pri nabiranju teh dveh potrebnih reči pa na beli, rumeni in turški detelji ne vidimo dvojnih bučel (jedne med in druge cvetni prah nabirajoč), temveč si čebele tankaj oboje ob enem nabirajo, ker cvetne cevi niso tako globoke, kakor pri rudeči detelji.

L. H.

Čebelni molj.

Najhujši čebelni sovražnik je gotovo molj, kateri večkrat čebelarom rojiti za brani, dostikrat pa tudi cele panje pokonča.

Popolnoma doraščen čebelni molj je do 25 mm dolg rumen črviček. Ako takega črvička zapremo v steklenico, se bo hitro zapredel in se spremenil v rujavaega metulja. Za to spremembo pa potrebuje na primerni toploti do 30 dni, na bolj hladnem pa po več mesecev. Ti metulji pa, kadar je samica od samca vplemenjena, začno jajčeca polagati. Ako zapremo jedno teh vplemenjenih samic v steklenico in jo denemo k čebelarom v panj na primerno toploto, nanesa bo v preteku 24 ur 125—150 jajčec, iz katerih se bodo na primerni toploti čez 14 dni izvalili mladi molji. Ti mladiči so pa tako majhni, da jih le dobro oko videti more, dolgi so $\frac{3}{4}$ mm in zelo hitri, tudi imajo neko pajčevino v sebi, na katero se obešajo, kakor komedijanti na vervi.

Ako v katerem čebelnjaku kakih 20 teh metuljev stanuje, nanesejo v preteku 24 ur po 2500—3000 jajčec, katere pa navadno v spokline panjev položijo. Ako ima panj satje po čez in se pokrov s stranicami popolno ne sklene, imajo ti mladi molji kratko in lahko potovanje v satje, in ako pridejo do satja, v katerem je od obeh strani čebelni plod, naredijo po sredi sata majhne luknje in se s čebelno zalego gostujejo. Tudi čebelne mladiče za zadnji del života s pajčevino skupaj zvežejo, da si naredé brezskrbno prebivališče. Večkrat pa tudi naredijo majhno luknjo v zadelan matičnjak in mlado matice čebelarom vkradejo, čebele se na zadelan matičnjak zanašajo, toda zastonj.

Kadar ti molji že popolno dorastejo, popustijo satje in se v kotih panja zapredejo; ako je pa čebele zasačijo, pritirajo jih iz panja. Čebele se na vso moč prizadevajo, te nepotrebne goste iz panja pregnati. Ako se jim ne posreči, postanejo silno žalostne, zapustijo satje in se k prednji končnici stisnejo, včasih tudi kakor roj iz panja vtečejo.

Ako ima panj veliko moljev, izrežimo njemu nekoliko najbolj poškodovane sate. Ker se pa mladi molji le med čebelnim mladjem skrivajo, je potrebno tudi matice na 8—10 dni v matično hišico zapreti, da ploda ne polaga, v tem času pa dajmo čebelarom vsak večer nekoliko medu, čebele se bodo z velikim vnetjem

lotile dela, poškodovano zalego iz satja potrgale in molje pokončale. Zamašimo panju vse razpoke s zmesjo iz pepela, soli in vode. To storimo tudi, kadar bomo roje ogrebali.

Molje tudi razžalimo, ako naredimo satnike, za razdelivne panje, iz borove smolnice.

Leta 1887 sem opazil prav veliko uholazev (štrigavice) v čebelnjaku, tudi v panje so se usiljevali. Zaprem jih nekoliko v steklenico in jim dam čebelnega mladja, kakor sestrađani volkovi so se kar lotili in pohrustali mladje.

Tudi sem opazil neke nenavadne molje v panjih, ti so uholazom precej enaki, le manjši so in bolj zeleni, nekoliko rudeči, mislil sem, da so mladi uholazi. Tudi tega molja zaprem v steklenico in ga denem v panj k čebelam; na trideseti dan ga ogledujem, bil je že precej suh in slab, da se mu ni več ljubilo gibati se, naenkrat pa se strese, od njega pade neka luščina in se v kebra spremeni. Ta keber je 1 cm dolg, svetlo zelen in na straneh nekoliko rudeč.

Jaz mislim, da ti keברי uholaze naneso in uholazi molje izplodijo, kateri se v kebre spremene.

—*—

Povoskovanje satnikov in nerazdelivnih panjev.

Čebele velikokrat satje na razne kraje skrivajo, da ima nekateri sat premalo in nekateri preveč prostora, celice so nekatere prekratke in nekatere veliko predolge. Na takem satji je matica prisiljena plod bolj raztreseno polagati. Med takošnim satjem se tudi nepotreben prostor najde in zavoljo tega čebele teže plod ogrevajo in manj rade roje.

Razdelivni panj je zavoljo tega na boljšem, vender se pripeti, da tudi v razdelivnem panju čebele satje skrivajo, kar je zelo neprijetno.

To se da odstraniti s povoskovanjem in se tako-le izvrši: Na satnik ali na pokrov panja se položijo bolj zravnane $1\frac{1}{2}$ mm tolste šine, 5—6 mm narazen, med te šine se nalije raztopljen vosek iz posode, iz katere sledi ozek žlebiček. Kadar je vosek že popolno shlajen, se šine odvzamejo. Potem se vosek stisne s stiskalnico, pri kateri je glavni del dve žagi enako noter zapiljene šine, tako da zobje navskriž segajo in vosek je v takošni podobi utisnjen kakor čebele sat začnejo, da je vsaka celica nekoliko začeta. Na en palec pride pičlo 5 celic. Te noter zapiljene šine se pred vsakim vtiskom z mrzlo vodo omočijo, da se vosek na nje ne prime.

V takšnem povoskanem panji se čebele posebno dobro obnašajo in veliko hitreje satje zidajo.*)

G. R., čebelar na Koroškem.

*) To je prav dobro in pametno, ker se čebelam veliko truda prihrani. Tako delo pripomore čebelam k hitrejšemu rojenju. Nadomesti se pa lahko tudi z umetno napravljenim satovjem. Jaz sem letos jednemu panju starega kopita nalepil umetno satovje na pokrov in roj dal je čez mesec in dan zopet roja (vnuka), toliko mu je to pripomoglo. Uredn.

—*—

Dva nova voščena sovražnika.

Naj vam naznamim dva voščena sovražnika, o kojih še nikjer nisem čital in tudi ne slišal, da bi ju kdo k voščenim prijateljem prišteval.

Prvi je „štriž“*) (ličinka špeharja, slaninarja). Ta ličinka rada voščine razjeda in raztočeva, kar imam priliko večkrat ga opazovati. Res je, da ne dela take škode, kakor voščeni molj, ki se je v novejšem času silno zaplodil. Po pravici se v uvodnem članku „Gospodarski Poučnik“ Dalmatinski pritožuje proti voščenemu molju: „A u zadnje vrieme neznamo kojega razloga razplodilo se je toliko voštenih moljaca, da razjedu saće i unište naj jači roj. — Sva pomnja i njega gospodareva ne pomože ništa, moljci prevladujaju.“ Ako se striži kje v obilnem številu pokažejo, napravijo tudi znatno škodo.

Drug sovražnik je pa huji od striža, pa je še malo znan v tej zadevi. Še nihče ga ni obdolžil, da bi satovje kvaril; le prvi ga je moj prijatelj, po delih neumrljivi Fr. Erjavec popisal, oziroma zatožil v knjigi: „Škodljive živali“, za kar sem se mu bil potožil. Ta škodljivec je domači slinar, hišni polž, pa brez hiše.

Dosti potov sem ga zasačil v panju in tam, kjer je bilo satovje hranjeno za porabo. Nekatero sate je popolnem pokončal, a nekatere pa tako pokvaril in si naredil uhode skozi, da niso bili več za rabo. Ta požeruh čez dan kje ždi, a po noči okolo 10. ali 11. ure pa začne lezti do satja in ga hiti pohrustati. Tako se zredi, da prav velik postane in potem vedno večjo škodo dela.

Nadoslav Potepan Škrnja.

Pozno zoreče črešnje.

Vse vrste, o katerih bodemo v tem spisu govorili, dozoré njih sad od začetka julija, ter traje zorenje pri nekaterih celo do srede septembra. Take vrste so: La Belle Magnifique, ki se tudi Belle de Seeaux itd. imenuje, potem črešnja Tardive de Büttner, Büttnerjeva pozna črešnja, in naposled črešnja Morello, ki poslednja zori.

Te črešnje nimajo take sladkobe, ne tiste prijetnosti, kakor zgoduje črešnje, a v nadomeščenju imajo pa to zaslugo, da veliko poznejše zoré in sicer ob času, ko se ljudje črešenj le še spominjajo.

Prva izmed teh treh je Belle de Seeaux ali Belle Magnifique; ta je že precej znana, drevo je močne rasti, ni preveč zbirčina, njej je ugodna skoro vsaka zemlja in vsak prostor brez ozira na razne vetrove.

Vrsta Tardive de Büttner zori malo poznejše kakor Belle Magnifique; drevo je močne rasti in ob jednom zelo rodovitno, obrodi na prostem prav dobro, je sposobno za vsakovrstne podobe. Sad te črešnje je debel, ima navadno podobo srea, večkrat je širji nego dalji in ima male brazdice. Peeelj se dobro drži sadu in je prirasten v široki pravilni jamici. Koža je blesteča in temnorudeča;

*) To se prav za prav izgovarja „štrūž“.

meso je rudečkasto barvano in zelo sočnato; sok je malo kisel, vendar pa prijeten; koščica je primerno velika in širokojajčaste podobe. Sploh rečeno: prav lep sad je to.

Črešnja Morello, o katere izviri se je že mnogo prepiralo in različno trdilo, ni nič družega, kakor nekoliko predrugačena ali prerrojena Belle Magnifique, na katerej se prav pogosto prikaže.

Da se vrsta Morello dobi, je dovoljno, če se od jednega drevesa črešnje Belle Magnifique cepovi iz one strani vzamejo, katere njih sad po navedenem načinu pozno dozore. A ker se drugod ta pozna dozoritev izpreminja in razna toplota nastopa, se priporoča, naj se cepovi vzamejo od onih delov, kateri pozno zoré.

Rast črešnje Morello, čeravno je v splošnem onej Belle Magnifique podobna, ima vendar neke razlike, ki se bolj natanjko ali pa le bolj slabo pokažejo, kakor je zemlja, drugi pogoji in okolščine, kjer je drevo vsajeno. To razliko krajev in okolščin pa večkrat tudi sadeži na sebi pokažejo.

Ako še pristavimo, da so sadeži od črešnje Morello, ki nas nekoliko na one od Belle Magnifique opozorjajo, večkrat manj barvani in nekoliko bolj kisli kakor sadeži Belle Magnifique, kar se pa lahko raztolmači po njenej pozni zoritvi, kajti ob času, ko te črešnje zoré, nastopajo že hladne noči in soluce se večkrat skriva za jesenske megle in to sta dva slaba učinka na ravno takrat zoreče črešnje, kar se potem tudi prav natanko na sadežih pokaže.

Revue hort.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje št. 20. Jaz imam poleg novih (Dzierzonovih) panjev tudi nekaj starih navadnih. Ko sem pa pred dvema dnevoma panjove nekaj prekladal, pade mi jeden starih panjev iz rok in pri tem se je vse satovje, v katerih je med bil, deloma tudi ono, v katerem je bila zalega, odtrgalo in na dno padlo. V velikem strahu in skrbi nisem vedel, kaj bi naredil, da bi otel, kar je bilo še oteji, kakor matico, čebele in tekočo strd. K sreči pride mimo nek bolj star in skušen čebelar, tega prosim, naj mi v tej nesreči priskoči na pomoč. Mož, postrožljiv kakor je, je precej pripravljen. Izročim mu panj, naj on naredi po njegovi skušnji. On vzame panj, ga nese na klop v senco, ga rahlo odpre, namreč dno, in zdajci jemlje polagoma sat za satom iz panju in išče matice. Ko jo dobi, dene jo v gajbico, ter začne delati nekake stolčke, (imenoval jih je kobilice), ter v te postavljaj odtrgane satove. Ko je panj zopet zaprl, razpostavljaj je satove v panj, kakor so popred stali, ter prenesel panj v čebelnjak. Matico je spustil iz kletke. Delo je bilo dokončano. Danes sem pogledal v panj in videl sem, da so čebele že začele satove k stropu pritrjevati. Slavno uredništvo, ali je tako prav, ali bi bilo drugače še bolje?

V. K. na Pl.

Vprašanje št. 21. Jaz moram poznim rojem polagati, in ker mi je strdi zmanjkalo, ali smem čebelam dajati sladkorja in kako naj ga jim dajem?

J. V. v D.

Vprašanje št. 22. Pri nas je letos spomladi drevje tako bogato cvetelo, kakor že davno ne tako, a zdaj, ko so se mali sadeži pokazali, vidi se, da bo letos le malo sadja. Pri nas je sploh bolj plitva zemlja in pod njo je le pesek. Kaj pa je tedaj uzrok, da ne bodemo imeli bogate sadne žetve in sploh dobre letine pri sadji? *Š. M. v P.*

Odgovor na 20. vprašanje. Tako ravnanje je pravo in dobro, in le toliko moramo opomniti, da naj se to delo vrši v senci ter nekoliko korakov proč od čebelnjaka, da kako ropanje ne nastane. Gledé stolčkov ali kobilic pa svetujemo da tistim naredite take noge ali boljše rečeno „ročice“, ki bodo pod deščico imele tolikšne glavice, da bodo čebele mogle spodaj laziti, ter molja, ki se pod to napravo posebno rad zaleže, morejo preganjati. Boljše, kot to, bi pa bilo, če bi bili Vi panj odprli, kakor ga je oni čebelar. Zdajci bi satove lepo na staro mesto postavili, ter med nje nataknili koščke satovja, da bi sati stali ločeni, kakor popred. Panj bi potem zopet zabili, samo sprednjo končnico bi okrog obrnili, da bi bil letavnik ali žrelo spodaj in bi potem panj narobe (s pokrovom spodaj) postavili nazaj v čebelnjak. Na večer položili bi čebelam nekoliko medu in v dveh dneh bil bi panj že zopet v redu. Satovje bilo bi že k pokrovu pritrjeno in panj bi se potem lahko obrnil.

Odgovor na 21. vprašanje. Sladkor je dober za krmenje čebel, posebno ob času slabe paše, ko ropanje rado nastane, posebno, če čebelam med polagamo. Med ima močan duh, ki čebele na-sé vabi in vleče: sladkor pa nima nikakoršnega duha in je v takih okoliščinah ugodnejši nego med. Ako hočete čebelam s sladkorjem pomagati, stolicite ga v male kosce ali v možnarju v moko, na to vlite toliko vode, da se bode sladkor raztopil (razpustil ali razlil) ter potem to gosto tekočo zmes čebelam dajajte, pa le zvečer ali zjutraj prav zgodaj. Dobro je tudi, če k tej tekočini primešate še kaki dve ali tri žlice medu, da sladkorjeva voda po medu okus dobi. To čebelam še boljše ugaja. Nekateri skušeni čebelarji pa še priporočajo, naj se ona tekoča zmes še malo prevre in potem čebelam krmi. Na ta način pravijo, da se one snovi, ki se v vodi nahajajo in bi utegnile čebelam škodovati, uničijo. Pa tudi brez tega vkuhanja je sladkor dober za krmenje. Toliko pa moramo opomniti, da sladkor zdatno manj zaleže (odvrne), kakor med; vendar pa je boljši, nego slab in nezanesljiv med, kajti tudi takega se dovolj dobi. Več čebelarjev je s tem, da so slab med rabili v krmenje, prišli ob večino ali ob vse čebele. Ako ne morete dobiti medu, ali če ga dobite, pa se ne morete zanesti nanj, boljše storite, ako daste čebelam raztopljenega sladkorja: toda ker je v novejšem času cena sladkorju poskočila, bilo bi vendar še najboljše, če si preskrbite zanesljivega medu in ga lačnim rojem zvečer polagate.

Odgovor na 22. vprašanje. Skoraj gotovo bo pri tem glavni uzrok pomladnja suša. Drevo, ki ne more vsemu plodu dajati zahtevanega živeža, oprostiti in znebiti se mora nekaj sadja in to odpade. Kolikor bolj suša na drevo na plitveji zemlji rasteče pritiska, toliko manj sadežev more si to do zoritve pridržati.

Naši dopisi.

Iz Breznice. Nov ud društva, gospod Anton Zupan iz Breznice, nam poroča, da je letos prvega roja že 27. aprila dobil. Prezimoval je le 2 panja, dobil je od njih 11 rojev ter ima sedaj 13 panjev čebel; a moral je postreči čebelam sè 17 funtov medu, da je to dosegel, vidite čebelarji, kdor hoče tudi v slabi letini kakor smo jo imeli Gorenjci letos, kaj doseči, ne sme biti skopuh proti čebelam, — kajti kar jim daš — povrnejo ti stokrat.

Iz pod Mirce. Vkljub neugodnega vremena se mi je posrečilo od roja drugiča dobiti še prviča, kako je to? bi marsikateri prašal. Prav lahko in sicer tako-le:

Prviča sem vsadil;*) ta mi je precej dela in zalege napravil. Ko mi je pa panj od kterega je bil ta prvič, drugič rojil, sem prviča zopet izkadil na to delo pa drugiča vsadil, kateri se je vsled podedovanja obile zalege hitro pomnožil in zopet rojil, še zdaj je ostali panj prav dober in upam, da bo, ako ajda kaj dá, še poln medu. Bog daj nam vsem dobro vreme, da zadnji up ne bo šel po vodi.

—d—

Iz spodnje Idrije. Naj naznam p. n. čebelarjem po drugih krajih, kako so se to leto čebele v naših krajih obnesle. Naš čebelar Anton Munh, gost v srednji Kanomlji št. 8 (kakor je bilo od njega popisano v „Čebelarju in sadjereju“ v septembrovem listu leta 1886.), je imel čez zimo 35 panjev čebel. Eden mu je dožl (menda se pokvaril? Ured.) 34 panjev odprl je dné 24. januarja na pašo. Prve roje je imel dné 6. maja. Čebele rojile so dobro, samo 4 panjovi niso dali nobenega roja in so ostali jalovci. Danes 7. avgusta prodal je 70 panjev gosp. Ignaciju Čadežu (po domače Anžonovcu) iz Poljan za 96 glđ. 60 kr. Jeden istih panjev, ki je dvakrat rojil, sem z rokama potehtal, imel je peze kakih 35 funtov. Nekateri panjovi so imeli okrog 20 funtov; družitei pa so bili prav lahki.

V Idriji so imeli prve roje dné 8. maja. Tam so čebele tudi precej dobro rojile, tako da so prviči še po dva roja dali.

Jaz sem letos spomladi razun dveh boljših panjev vse prodal. Eden mi je rojil prvič dné 29. maja in v drugič dné 7. junija; drugi je rojil prvokrat dné 23. junija, drugokrat pa 2. julija. Nabrale so malo, tako da če jih kam na pašo ne bom peljal, ne bodo imele čez zimo dovolj hrane.

B. Leskovic.

Opomin.

Vse one p. n. društvene ude in naročnike našega lista, ki so s svojim letnim doneskom še zaostali, uljudno in nujno prosimo, da naj nam dotičnega ob hitrem pošljejo, ker mi lista ne moremo brezplačno in nekaterim pa še po več let dajati.

Predsedništvo.

*) Ta prvič nij sam rojil, ampak je bil umetni roj.

Pisatelj.